

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

*Verstivski Veaceslav x, născut la x,
originar și domiciliat în x.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.07.2018– 31.01.2019;

instanța de apel: 01.03.2019 – 10.04.2019;

instanța de recurs: 23.07.2019-04.03.2020.

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul central) din 30.01.2019, *Verstivski Veaceslav* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201/1 alin.(1) lit. a) Cod penal și în baza acestei norme i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.90 Cod penal, a fost dispusă neexecutarea pedepsei aplicate lui *Verstivski Veaceslav*, dacă în termenul de probă de 1 (unu) an condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportarea exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că *Verstivski Veaceslav*, la 14.03.2018 aproximativ pe la ora 14:30, aflându-se la domiciliul mamei sale amplasat în satul Brătușeni raionul Edineț, în rezultatul conflictului apărut dintre el și fratele său *Verstivski Boris*, cu care de mai mult timp sunt în relații ostile, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului drept de la ce acesta a căzut jos fiindu-i aplicate mai multe lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului

cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.201819D0049 din 24.04.2018, edemul și plaga la față, echimoza la gât pe dreapta care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit. a) Cod penal – violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

3. Sentința primei instanțe pronunțată la 30.01.2019, a fost atacată de către:

- inculpatul Verstivski Veaceslav prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa.

- avocatul Chistruga Aliona în interesele inculpatului prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Verstivski Veaceslav.

3.1. inculpatul Verstivski Veaceslav în cererea de apel a invocat următoarele motive:

- concluziile instanței de judecată despre vinovăția sa sunt întemeiate pe presupuneri, ori, de către acuzare nu au fost prezentate probe care ar demonstra că vătămarile corporale depistate la cet Verstivski Boris au fost cauzate ca urmare a aplicării violenței de către sine;

- nu recunoaște fapta și nici vina în cele înscrise, deoarece, nu i-a aplicat lovituri fratelui Verstivski Boris la 14.03.2018, nu l-a bătut;

- consideră că acesta face declarații nefondate împotriva sa, deoarece, vătămarile depistate la Verstivski Boris nu au fost cauzate de sine. Martorii Usturoi Ivan, Andruh Mihail și Gudumac Larisa au declarat că l-au văzut pe Verstivski Boris la 14.03.2018 și ultimul nu avea semne vizibile a vătămarilor corporale; - instanța de judecată urma să aprecieze critic declarațiile lui Verstivski Boris care are calitate de parte vătămată, deoarece, acesta a făcut declarații confuze, a declarat că era în stare de ebrietate și stă la evidență la narcolog, nu s-a adresat după ajutor medical, mai mult, acesta nu s-a adresat către IP Edineț cu un apel sau plângere la 14.03.2018;

- solicită instanței de apel să emită o hotărâre de achitare în privința sa, deoarece nu a săvârșit nici o faptă penală la 14.03.2018 și nu i-a cauzat vătămări corporale fratelui său Verstivski Boris.

3.2. Avocatul Chistruga Aliona în interesele inculpatului, în susținerea poziției a indicat că consideră ilegală și pasibilă casării sentința dată din următoarele considerente:

- în conformitate cu prevederile art.8 din Codul de procedură penală, consideră concluziile instanței de judecată despre vinovăția lui Verstivski Veaceslav sunt întemeiate pe presupuneri, ori, de către acuzare nu au fost prezentate probe care ar demonstra că vătămurile corporale depistate la cet. Verstivski Boris au fost cauzate ca urmare a aplicării violenței de către Verstivski Veaceslav;

- instanța de judecată a constatat eronat și contradictoriu că, vina inculpatului este dovedită de declarațiile martorilor Usturoi Ivan, Andruh Mihail și Gudumac Larisa, martorii respectivi au declarat că l-au văzut pe Verstivski Boris la 14.03.2018 și ultimul nu avea semne vizibile a vătămurilor corporale;

- instanța de judecată urma să aprecieze critic declarațiile lui Verstivski Boris care are calitate de parte vătămată, deoarece, acesta a făcut declarații confuze, astfel, instanța de judecată a constatat că acesta a declarat că era în stare de ebrietate și stă la evidență la narcolog, nu s-a adresat după ajutor medical, mai mult, acesta nu s-a adresat către IP Edineț cu un apel sau plângere la 14.03.2018, soția a chemat poliția și în alte cazuri.

Astfel, declarațiile de acuzare aduse de Verstivski Boris în adresa fratelui Verstivski Veaceslav sunt doar declarative și contradictorii nefiind probate cu alte dovezi;

- instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe că fapta ar fi fost săvârșită de Verstivski Veaceslav.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți, din 10 aprilie 2019 apelul inculpatului Verstivski Veaceslav și apelul avocatului Chistruga Aliona în interesele inculpatului declarate împotriva sentinței Judecătorei Edineț (sediul central) din 30.01.2019, pe cauza penală în privința lui Verstivski Veaceslav au fost respinse ca nefondate cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

4.1 Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță examinând cauza penală în privința lui Verstivski Veaceslav a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor.

În baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției aduse lui Verstivski Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(1) lit. a) Cod penal, cu indicii de calificare: violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de apel a menționat că vina inculpatului Verstivski Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit. a) Cod penal, și-a găsit confirmare prin declarațiile părții vătămate Verstivski Boris, prin declarațiile martorilor: Usturoi Ivan, Andruh Mihail și Gudumac Larisa, cât și prin documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale:

- procesul-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr.771 din 16/03/2018 (f.d.5);

- plângerea din 15.03.2018, prin care Verstivski Boris solicită intervenția organelor de drept de a lua măsuri cu Verstivski Veaceslav, care la 14.03.2018, a fost lovit de mai multe ori cu mâna peste față și l-a numit cu cuvinte necenzurate (f.d.6);

- raport de constatare nr.201819P0110 din 15.03.2018, cu concluzia la cet. Verstivski Boris, 60 ani, s-au stabilit vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată (f.d.12);

- raport de expertiză judiciară nr. 201819D0049 din 24.04.2018 cu concluzia la cet. Verstivski Boris, 60 ani, s-au stabilit vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată (f.d.44).

Instanța de apel a mai menționat că, justificat au fost apreciate din punct de vedere critic, aduse cu scop de apărare și evitare a răspunderii penale, declarațiile inculpatului Verstivski Veaceslav date în cadrul ședinței instanței de fond, prin care vina nu a recunoscut-o și a declarat: pe parcursul a 18 ani Verstivski Boris este în conflict cu fiul său, permanent se bat. Pe 23.02.2018, pe la orele 17:00, șeful de post Nercaș a venit la el la domiciliu pentru a discuta, ca partea vătămată să nu mai consume alcool. Pe 14.03.2018, nu l-a lovit pe fratele său. El se bate deseori cu feciorii săi. Vătămurile corporale i-au fost cauzate de o altă persoană. Pe 14.03.2018, de

către șeful de post nu a fost căutat. S-a văzut cu primarul dar nu i-a spus nimic. Când s-au întâlnit, fratele înjura. Vina nu recunoaște și nu se expune asupra pedepsei.

Din perspectiva evenimentelor constitutive ale infracțiunii, în speță instanța de apel a constatat că, Verstivski Veaceslav, aflându-se la domiciliul mamei sale amplasat în satul Brătușeni raionul Edineț, în rezultatul conflictului apărut dintre el și fratele său Verstivski Boris, cu care de mai mult timp sunt în relații ostile, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului drept de la ce acesta a căzut jos fiindu-i aplicate mai multe lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului, fapt confirmat de partea vătămată Verstivski Boris, și prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

La fel, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.201819D0049 din 24.04.2018, la cet. Verstivski Boris, 60 ani, s-au stabilit vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

În ansamblul probelor administrate pe caz, instanța de apel a conchis că, prima instanță prin sentința adoptată pe caz, justificat a ajuns la concluzia privind confirmarea pe deplin a vinovăției aduse inculpatului Verstivski Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit. a) Cod penal, cu indicii calificativi: violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de apel a notat că, prima instanță constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpatul, ținând cont de prevederile legale a art.7, 61, 75 Cod penal, a numit o pedeapsă legală în privința lui Verstivski Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit. a) Cod penal.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului Verstivski Veaceslav, este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normelor legale, considerând că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeiuri de casare a sentinței nefiind stabilite.

La adoptarea soluției instanța de apel sa condus de prevederile pct.3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, conform cărora se indică că, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art.7 CP) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) CP, instanța de judecată aplică pedeapsă

luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel, pe marginea apelului delarat de către inculpat, a determinat faptul că, apelul declarat este formal, nefiind indicată eroarea judiciară, însă doar a negat faptul că, a aplicat lovituri fratelui său Verstivski Boris, la 14.03.2018. Din care considerente, instanța determină apelul declarat de către inculpat neîntemeiat și nefondat, ce urmează a fi respins.

Instanța de apel, a considerat că și apelul depus de avocatul Chistruga Aliona în interesele inculpatului este neîntemeiat, iar argumentele invocate în apelul înaintat, se determină a fi declarative, careva probe și dovezi în confirmarea argumentelor date nu au fost prezentate.

Cu referire la fel, argumentele apelantului privitor la insuficiența probelor, (nu au fost prezentate probe că fapta ar fost săvârșită de Verstivski Veaceslav), instanța de apel a considerat că, argumentele date sunt lipsite de careva suport probatoriu, din motiv că s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul Verstivski Veaceslav a inițiat un conflict cu fratele său, fiind în relații ostile, ultimul fiind în stare de ebrietate alcoolică. Fapt ce a fost confirmat prin declarațiile părții vătămate Verstivski Boris.

Ansamblul de probe cercetate în instanța de fond și de apel, denotă că inculpatul Verstivski Veaceslav a acționat cu o intenție directă, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și posibilitatea survenirii urmărilor grave.

În contextul celor menționate și în baza probatoriului expus, instanța de apel a punctat că, toate afirmațiile inculpatului Verstivski Veaceslav au fost combătute cu probe pertinente și concludente, afirmațiile inculpatului purtând un caracter pur declarativ, cu scopul doar a inducerii instanței în eroare și eschivarea de la răspunderea penală.

În consecință, instanța de apel a conchis asupra legalității și temeiniciei sentinței de condamnare adoptate în cazul lui Verstivski Veaceslav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit. a) Cod penal, fapt ce impune respingerea apelurilor declarate ca nefondate.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, invocând temeieri

pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri prin care Verstivski Veaceslav să fie achitat.

5.1 În susținerea recursului ordinar declarat avocatul Movilă Corina în numele inculpatului a invocat faptul că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- instanța de apel nu a făcut aprecieri a probelor care nu se acordă la valoarea acestora, a făcut concluzii care nu se racordă la ansamblul probatoriu acumulat pe cauză invocând prevederile art. art. 100 alin. (4), 95 alin. (1), 417 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală;

- consideră că eronat s-a ajuns la concluzia că s-a demonstrat faptul că Verstivski Veaceslav a comis infracțiunea imputată;

- instanța a interpretat probele administrate la materialele cauzei în formă tendențioasă bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, a depus referință partea vătămată Verstivski Boris, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, menționând faptul că instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, încadrând corect acțiunile făptuitorului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de 4 procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică temeiuri pentru declarare a recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează, că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, întrucât instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414, 415, 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Sub aspectul încălcării pct. 6), art. 427 Cod de procedură penală, sesizată de recurent, Colegiul penal remarcă următoarele circumstanțe.

Verificând alegațiile recurentului, din perspectiva că, *instanța de apel nu a făcut aprecieri a probelor care nu se acordă la valoarea acestora, a făcut concluzii care nu se racordă la ansamblul probatoriu acumulat pe cauză invocând prevederile art. art. 100 alin. (4), 95 alin. (1), 417 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt neîntemeiate și menționează, că la această etapă de examinare a cauzei, instanța de recurs ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.*

Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea emisă a examinat toate argumentele invocate de către partea acuzării și în soluția pronunțată a dat răspuns acestora în mod motivat, din care considerente instanța de recurs ordinar nu identifică temeiuri de a interveni în decizia atacată, sub aspectele indicate.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au

duș, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date

Reieșind din aceste prevederi legale, Colegiul penal constată că sunt argumentele procurorului sunt neîntemeiate întrucât hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea fiind în corespundere cu soluția emisă. Instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță, cu consemnarea în procesul-verbal, iar ce privește dezacordul procurorului cu aprecierile instanțelor de fond asupra probelor administrate în speță, Colegiul penal amintește că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Prin urmare, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea, la caz a condamnării inculpatului Verstivski Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹alin. (1) lit. a) Cod penal.

Astfel, analizând textul deciziei atacate (f.d. 214-221) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal ține să enunțe că, argumentele invocate de apărare privind adoptarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că *instanța a interpretat probele administrate la materialele cauzei în formă tendențioasă*

bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate, se combat prin materialele cauzei și nu se identifică în esență presupusele erori de drept, astfel încât, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele recurentului, precum că nu s-a demonstrat faptul că Verstivski Veaceslav a comis infracțiunea imputată.

În acest sens, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei au fost corect aplicate prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, instanțele au cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea Colegiul penal remarcă și faptul, că motivându-și soluția, instanța de apel a supus analizei în conformitate cu prevederile alin. (2) art. 24 Cod de procedură penală numai probele care au fost prezentate de către procuror și la examinarea cărora a fost prezentă partea apărării, respectând în acest sens dreptul inculpatului la un proces echitabil.

Prin urmare, Colegiul penal stabilește netemeinicia invocării incidenței în speță a temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „nu au fost întrunite elementele infracțiunilor” prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, Colegiul penal verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, îl consideră ca neîntemeiat, fiindcă instanța de apel verificând probele în ședința de judecată, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de menținere a sentinței primei instanțe de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat în decizie (f.d. 164 – 173) din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Verstivski Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal și că există elementele infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului Verstivski Veaceslav, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor

recurentului, pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În acest sens, Colegiul penal menționează că, susține concluzia instanței de apel precum că: *„Verstivschi Veaceslav, aflându-se la domiciliul mamei sale amplasat în satul Brătușeni raionul Edineț, în rezultatul conflictului apărut dintre el și fratele său Verstivschi Boris, cu care de mai mult timp sunt în relații ostile, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului drept de la ce acesta a căzut jos fiindu-i aplicate mai multe lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului, fapt confirmat de partea vătămată Verstivschi Boris, și prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Relevant la acest capitol fiind și raportul de expertiză judiciară nr.201819D0049 din 24.04.2018, potrivit căruia la cet. Verstivschi Boris, 60 ani, s-au stabilit vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, ceea ce confirmă faptul aplicării loviturilor de către inculpatul Verstivschi Veaceslav.

Prin urmare, Colegiul reține că în recurs nu se invocă careva motive concrete, ce ar face dovada faptul că nu a fost dovedită vinovăția lui Verstivschi Veaceslav, or vina acestuia se dovedește prin declarațiile părții vătămate Verstivschi Boris și declarațiile martorilor Usturoi Ivan, Andruh Mihail și Gudumac Larisa, cât și prin documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale și anume: procesul-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr.771 din 16/03/2018 (f.d. 5), plângerea din 15.03.2018, raportul de constatare nr.201819P0110 din 15.03.2018, raportul de expertiză judiciară nr. 201819D0049 din 24.04.2018 iar cele invocate de inculpată nu sunt relevante la caz.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Mai mult, din textul recursului se evidențiază că recurentul își motivează temeiurile recursului prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în acest sens Colegiul penal statuează că motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Prin urmare împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii și că recursul ordinar

declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Verstivski Veaceslav xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 mai 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda